

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Londyn, dnia 19 marca 1965r.

Nr. 1.

CZĘŚĆ II.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Protest Rządu R.P. przeciw stosowaniu przedawnienia ścigania zbrodniarzy hitlerowskich	str.1.
Oświadczenie Rządu R.P. w sprawie odznaczeń państwowych ..	str.3.
Zwolnienie Ministra	str.4.
Mianowanie Kierownika Ministerstwa	str.4.

CZĘŚĆ II.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Protest Rządu R.P.
przeciw stosowaniu przedawnienia ścigania
zbrodniarzy hitlerowskich.

Rząd R.P. /wciąż jeszcze przebywający na uchodźstwie/ przemawiając w imieniu swego okupowanego przez komunistów Narodu, który nie ma możliwości swobodnego wyrażenia ani swej woli, ani swych uczuć, stwierdza co następuje :

1. - Popełnione za rządów Hitlera zbrodnie nie powinny zostać bezkarne w stosunku do tych przestępców, przeciwko którym właściwe postępowanie nie zostanie wszczęte przed mającym nastąpić terminem przedawnienia ścigania tych zbrodni /w maju 1965r. w strefach brytyjskich i francuskich, a w czerwcu 1965r. w strefie amerykańskiej/.

2. - Milczenie ze strony państwa /w danym wypadku Niemieckiej Republiki Federalnej/ i jego władzy karzącej względem sprawców tego rodzaju zbrodni nie może i nie powinno niweczyć koniecznej reakcji na tak rażące bezprawia; nie jest w stanie zmienić w pojęciu opinii światowej stanu prawnego, wynikłego z popełnienia tych zbrodni tak obrażających powszechne poczucie moralności; nie może przywrócić tak rażąco pogwałconego ładu społecznego i chociażby w jakimkolwiek stopniu naprawić szkody moralne i materialne z takiego pogwałcenia powstałe.

3. - Przedawnienie jest przepisem oportunistycznym, uznawanym przez prawie wszystkie ustawodawstwa, zrywające z bezwarunkową zasadą karania przestępstw dlatego, że państwa liczą się z tym, iż po upływie czasu wywołana przez przestępstwa reakcja społeczna błędnie, zaciiera się i że czas przynosi zapomnienie i pobłażliwość. Licząc się z tym czynnikiem psychologii zbiorowej i biorąc pod uwagę względy czysto i li tylko praktyczne, jak np. trudność zgromadzenia dowodów rzeczowych, możliwe ich zniszczenie, przeszkody w ujęciu sprawców, zacieranie się pamięci świadków lub niemożność ich odnalezienia itp., wreszcie zakładając, że z upływem czasu zaszły zmiany w psychice i postępowaniu sprawców, że podnieśli się oni z moralnego upadku, zaprzestali popełniania przestępstw i żałują popełnienia ich poprzednio, że wynagrodzili wyrządzone szkody, - państwa uważają za wskazane zaniechanie postępowania karnego i uznanie za przedawnione. Ale, na przykład, prawnicy angielscy wyrażają pogląd, że w zasadzie nie może być przedawnienia przestępstw, bo wszelkie ich ściganie prowadzi się, jako ogólna zasada, w imieniu i z woli monarchy, a przeto w każdym czasie po dokonaniu. Godzą się jednak z tym, że z tej zasady mogą być wyjątki, ale tylko wyszczególnione w aktach parlamentarnych /statutory/ w szczególności w paragrafie 104 Magistrate Court's Act z 1952r., gdzie wyliczono wykroczenia /offences/, których przedawnienie następuje, jeżeli sąd dowiedział się o nich w ciągu 6-ciu miesięcy od ich popełnienia. Wykazuje to, że przepis o przedawnieniu ścigania przestępstw nie jest bezwzględnie i powszechnie obowiązujący. W stosunku do przestępstw popełnionych przez agentów systemu hitlerowskiego, względy oportunistyczne dla uznania ich już teraz za przedawnione nie mogą istnieć.

4. - Ogrom i potworność tych przestępstw, ich masowość, zezwierżenie sprawców, niezwykłość i ciężkość zadanych cierpień moralnych i fizycznych, straszliwe ich skutki, biologiczne niszczenie narodów, co stworzyło koncepcję ludobójstwa; rozmyślnie czynione trudności przy ustalaniu przestępstw i odnajdywaniu ich sprawców, przeważnie powszechny brak podniesienia się sprawców z ich moralnego upadku, brak skruchy i żalu ze strony tych sprawców względem popełnionych przestępstw, - wszystko to musi sprawiać, że zbrodnie agentów reżymu hitlerowskiego nie mogły zatrzeć się w pamięci społeczeństw, nie błędą i wciąż wymagają reakcji karnej. Takie jest bezsprzecznie powszechne nastawienie tych narodów, które usiłowano wyniszczyć. Tak czują i wysła członkowie tych narodów, których miliony rodaków zamęczyli hitlerowcy.

5. - Stałej reakcji na te zbrodnie niezbędną wymaga przyszłość, jeżeli się pragnie, aby w niej nastąpiło tak potrzebne, zgodne, a conajmniej znośne współżycie sąsiednich narodów - polskiego i niemieckiego. Stając na tym stanowisku Rząd R.P. bynajmniej nie powoduje się jakimkolwiek uczuciem mściwości. Pragnie on tylko, aby koniecznemu wyrównaniu w przyszłości różnic między narodami polskim i niemieckim oraz ukojeniu w pamięci pokrzywdzonych doznanych przez nich krzywd, nie stała na przeszkodzie świadomość, że nienapiętnowani mordercy ich ojców, matek, synów, córek, braci i sióstr i innych najbliższych zostają bezkarnie z powrotem przyjęci do odródnionego społeczeństwa niemieckiego, korzystają z pełni jego szacunku i praw oraz mogą mieć udział w wychowaniu nowego pokolenia.

6. - Z tych założeń obecny rząd Federalnej Republiki Niemieckiej powinien przeprowadzić w drodze ustawodawczej uchylenie terminu przedawnienia hitlerowskich zbrodni wojennych.

Londyn, dnia 10 lutego 1965r.

+ + +

Protest ten został posłany Ministrowi Spraw Zagranicznych w Bonn oraz delegacjom poszczególnych Państw przy Organizacji Narodów Zjednoczonych w New Yorku.

Oświadczenie Rządu R.P.
w sprawie odznaczeń państwowych.

Od szeregu lat, po wybuchu w Londynie rokосу w 1954r., w będącej do dyspozycji tego rokосу londyńskiej polskiej gazecie pojawiają się wiadomości o nadaniu Polakom i cudzoziemcom i dekorowaniu ich odznaczeniami noszącymi nazwę polskich orderów i odznaczeń państwowych. Na ten temat wielokrotnie w ciągu szeregu lat były ogłaszane w "Rzeczypospolitej Polskiej" w Londynie artykuły, a Kapituła orderu Odrodzenia Polski w dniu 19 października 1961r. powzięła uchwałę, która była opublikowana w "Rzeczypospolitej Polskiej" z 15 listopada 1961r. Wszystko to nie podziało i nadawanie orderów i odznaczeń jako polskich państwowych oraz dekorowanie nimi staje się objawem nagminnym z cechami masowości - według londyńskiego "Dziennika Polskiego" z 25 lutego 1965r. gen. Kopański w asyście płk. Karola Ziemskiego i majora Zygmunta Nadratowskiego w domu SPK w Londynie dekorował Złotymi i Srebrnymi Krzyżami Zasługi około 20 osób.

Wypada przypomnieć, że order Odrodzenia Polski ustanowiła ustawa z 4 lutego 1921r., parokrotnie nowelizowana, odznaczenie zaś nazwane Krzyżem Zasługi ustanowiła ustawa z 23 czerwca 1923r., również parokrotnie nowelizowana. Order Odrodzenia Polski nadaje Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej. Odznaczenie Złotym Krzyżem Zasługi obywatelom polskim, a Złoty, Srebrny i Brązowy Krzyż Zasługi cudzoziemcom nadaje Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej. Srebrny i Brązowy Krzyż Zasługi obywatelom polskim nadaje Prezes Rady Ministrów. Dekoracji dokonują osoby do tego uprawnione. Anonimowi nadawcy polskich orderów i odznaczeń państwowych i wymienione osoby, dekorujące tymi orderami i odznaczeniami, nie były do tego i nie są uprawnione właściwymi przepisami ustawowymi.

Rząd R.P. uważa za konieczne przestrzec, że nadawanie polskich państwowych orderów i odznaczeń i dekorowanie nimi dokonywane przez osoby ustawowo nie uprawnione stanowi według prawa polskiego występki wykonania czynności urzędowej z przywłaszczeniem sobie uprawnień urzędnika, zagrożony karą więzienia do lat 2 lub aresztem do lat 2 /art. 136 kodeksu karnego z 1932r./. Brak uprzedzenia o tym osób dekorowanych, aczkolwiek możliwie zasługujących na wyróżnienie, sprawia, że osoby te przyjmują nadawane im ordery i o znaczenia, nie będąc ponadto uświadomione, że w razie publicznego noszenia w Polsce owych orderów i odznaczeń narażałyby się na odpowiedzialność karną za noszenie orderów lub odznaczeń do których nie mają prawa, co stanowi wykroczenie z art. 26 prawa o wykroczeniach z 1932r., karane grzywną.

Rząd R.P. uważa, że niżej jego oświadczenie powinno zapobiec dalszemu gwałceniu polskiego prawa i deprecjonowaniu polskich odznaczeń państwowych.

Londyn, dn. 26 lutego 1965r.

-----ooOoo-----

- 4 -

ZWOLNIENIE MINISTRA.

Do Pana
Generała Tadeusza Machalskiego
Ministra Skarbu
w Londynie.

Przychylając się do Pańskiej prośby zwalniam Pana Generała z urzędu
Ministra Skarbu.

Londyn, dnia 23 lutego 1965r.

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ
/-/ August Zaleski

PREZES RADY MINISTRÓW
/-/ Antoni Pająk

MIANOWANIE KIEROWNIKA MINISTERSTWA.

Do Pana
Generała Stanisława Lubodzieckiego
Ministra Sprawiedliwości
w Londynie.

Powierzam Panu Generałowi kierownictwo Ministerstwa Skarbu.

Londyn, dnia 23 lutego 1965r.

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ
/-/ August Zaleski

PREZES RADY MINISTRÓW
/-/ Antoni Pająk

-----ooOoo-----

Odbito z polecenia Ministra Sprawiedliwości.
